

בית כנסת

***** "בית יוסף" *****

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרה: **ויקרבו ימי דוד**

מקאם: חג'אז

פרשת **ויחי**

18 בדצמבר, 2021

עלון מספר 1092

י"ד טבת, תשפ"ב

הדלקת נרות 4:12 * שקיעה 4:30 * שיר השירים 4:05 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 3:50 * מוצאי שבת 5:12, וע"פ רבנו תם 5:42 * זמן טלית 6:20 * שעה זמנית 55:00
עלות השחר 6:09 * נץ החמה 7:15 * מנחה חול 4:20 * ערבית מנין מקדם 3:58
צאת הכוכבים 5:07 * סוף זמן קריאת שמע 8:54 * סוף זמן עמידה 9:49 * חצות היום והלילה 11:52

האדון הנדיב בעל לב טוב האדון אדמון נחום ואשתו הגברת לינה
ובניהם לברכה ולהצלחה ברוחניות ובגשמיות
ומאחלים לבנם החתן בר מצוה האברך ג'קוב מזל טוב ומברוק אמן.

המעגן ליצר קשר עם הרב אהרן פרחי: (646) 552-3412

המעגן לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

Vaad Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעגן בעלון זה בשעת התפלה או קריאת התורה

כי נהרוג את אחינו". "לא יסור שבט מיהודה", כלומר, שלא תסור המלכות משבט יהודה אל אחד השבטים. "ומחוקק מבין רגליו" פירושו "סופר" המלך מבין רגליו, כי כן דרכו של מלך שיהיה הסופר שלו יושב לרגליו של כסא המלך. "עד כי יבוא שילה", הכוונה של המשיח "שילה" פירוש בנו. היוצא מזרעו של יהודה, ולמה קראו יעקב להמשיח בשם "שילה", מלשון: "ובשליתה היוצאת מבין רגליה". הכוונה שהמשיח הוא לא מלאך שירד מן השמים, אלא הוא הנוולד משלית ומבטן אשה כשאר בני האדם. וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה:

1 - אמר יוסף לאנשי המלוכה של פרעה: אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו באוזני פרעה וכו'. שואל האדמו"ר מקוצק: למה לא פנה יוסף ישירות לפרעה כדי שירשה לו לעלות לקבור את אביו? מוכח מכאן, איפוא, שלא זכה יוסף לגדולה, אלא בזכותו של יעקב, וכדי שלא ירד יעקב למצרים בשלשלאות של ברזל, יוסף היה במקומו וסבל הרבה ואחר כך קיבל שכר על זה ונעשה מלך בזכותו של אביו. וכשהלך יעקב לעולמו, ירד יוסף מגדולתו ומעמדו עד שהוצרך לבקש את טובתם של המקורבים

יעקב אבינו זכה לראות בסוף ימיו את האיחוד המחודש של המשפחה. פוקח עיניו, ומתבונן בעטרה שהקיפה מטתו, והם שנים עשר בניו. וכך אמר להם: האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים. וברגעיי חיינו האחרונים מגלה יעקב לבניו מעט מצפונות אחרית הימים. ננסה להבין את ברכתו ליהודה, קרא לבנו הרביעי יהודה ואמר לו: יהודה אתה יודוך אחיך. למה אמר: יהודה אתה? מהו מלמד? אלא כוונת יעקב כך היא: יהודה אתה לא כשאר אחיך, לפי שהוכיח את ראובן, שמעון ולוי בקנטורים ותוכחות. ומיד התחיל יהודה לסוג לאחוריו, וקראו בדברי רצוי יהודה אתה לא כמותם. "יהודה" כשמך כן מעשיך. כלומר, שמך גרם לך להיות מודה במעשה תמר, שמיום שנברא העולם לא בא אדם שהודה על חטאו. "יודוך אחיך" פירושו אחיך יודו כי לך המלוכה ככתוב: ויבואו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה להמליך את דוד. "גור אריה" מתחלה יהיה "גור" שהוא הקטן, כלומר יצא מיהודה, והוא נחשון בן עמינדב שהיה הראשון שקפץ לים, ונבקע ים סוף, וכן הוא הראשון שהקריב קורבן הנשיאים. "מטרף בני עלית", סלקת עצמך מהריגת יוסף כאשר אמרת: "מה בצע

לפרעה.

2 - "מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך". שהי' ישפיע כל טוב וידושן בכל טוב, וייתן לו פרנסה ברווח, וכל זה אם יתן מעדנים למלכו של עולם, אם קורא בתורה, או מחזיק ביד לומדי התורה ומקיים המצוות. ולמה נאמר: "מאשר" ולא "אשר"? ללמד, השכר שקיבל בעולם הזה, הוא חלק ומקצת מהשכר המגיע לו, אבל אוכל מהם הפירות, אבל הקרן קיימת לו לעולם הבא.

היסטוריה בקצרה: 80 שנה אחרי החורבן **150 למנינם:**

וביום כ"ז בסיון, כשמונה חודשים לאחר שנהרג רבי עקיבא, הביאו האויבים את רבי חנינא בן תרדיון, וכרכוהו בספר תורה שהיה קורא בו, והקיפוהו בחבילי זמורות, והציתו בהם את האש. והביאו ספוגים של צמר, ושראום במים והניחום על לבו, כדי שלא תצא נשמתו במהרה. וכיוון שהציתו את האש, היתה האש מצטננת ומתרחקת ממנו. אמר לו קסטינר השומר על המקום: רבי, אתה הוא שגזרו עליך שריפה? אמר לו: כן. אמר לו: ולמה האש מכבה ומתרחקת מגופך? אמר לו: נשבעתי בשם ה', שלא תגע בי האש עד שאדע אם גזרו עלי כל זה מן השמים. ומיד כשאדע, אגיד לך מה לעשות בי. והיה קסטינר יושב ומתמה, ואמר לרבי: קום לך והנצל, וכל מה שהמלכות רוצה לעשות בי על שנתתי לך לברוח תעשה. אמר לו הרבי: ריקה, מאחר שהסכימו עלי גזרה מן השמים, אם אין אתה הורגני, יש הרבה הורגים למקום, וכל מי שהורג אותי סופו עתיד ה' ליפרע ממנו. והיתה בתו של רבי חנינא צועקת ובוכה ומתחבטת לפניו. אמרה לו: אבא, זוהי שכרה של תורה? אמר לה: בתי, מוטב שתשלוט בי אש של בשר ודם ולא אש של גהנם. ואם על ספר תורה את בוכה: הרי התורה אש ואין אש אוכלת אש, ואני רואה שהאותיות פורחות ועולות לשמים, ולא נשאר כי אם הקלף. ואני שמח ששרפו התורה עמי, לפי ה' שיבקש עלבון של ספר תורה הוא יבקש עלבוני.

הדרך לרפואה ולבריאות:

1 - אדם צעיר די לו שיאכל שתי סעודות ליום. ככל שיתבגר האדם, צריך שירבה במספר הסעודות, ובכל סעודה יקטין את גודל הסעודה. 2 - אל יאכל אדם בשעה שיש לו

תיאבון אלא דווקא כאשר הוא רעב, הרעב הוא סימן לקיבה ריקה. 3 - רצוי לבצע הפסקה של שש שעות לפחות בין סעודה לסעודה, שזהו זמן העיכול והפרשת השאריות המצטברות. 4 - סדר האכילה כך הוא: יקדים לאכול דברים רכים ומשלשלים כגון: ענבים - תאנים - תותים - אגסים - אבטיחים - קישואים - מלפפונים, כי הם מתעכלים במהרה, ולא יאכל אותם בסוף הסעודה אלא לפני הסעודה, ואם לא עשה כן, אזי יצוף כל האוכל בקיבתו, ויולדו מזה גזים ושאריות מזון בלתי מעוכלות, והדברים מהצומח הללו לא צריך לבשלם וריכוכם הוא מהיר, והם קלי עיכול, ומסייעים לקיבה לעמול בדרך נוחה ובריאה.

דברי מוסר: "ימי השובבים"

ימי השובבים חלים בכל יום שני וחמישי החל מיום שני 20 בדצמבר, 2021 ועד יום חמישי 22 בפברואר, 2022. וסימן השנה המעוברת ש/ו/ב/ב/ב/י/ם/ת/ת - והם שמות פרשיות אלו: שמות - וארא - בא - בשלח - יתרו - משפטים - תרומה - תצוה. וזמן זה הוא יותר מתאים לכל יהודי להתעורר משינת הזמן, ולערוך חשבון נפש, לעמוד ולשאול: מה אני עושה כעת? מה עלי לעשות כדי להתקדם יותר ויותר בדרכי הקדושה והטהרה? ראשית עלי לתקן את החטאים והפגמים שאני פוגם ומפסיד בתמידות, וצריך להשמיע קולו במרום, ולחזור בתשובה שלמה, כי הזמן מתאים לכך. שנאמר: "ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי", זאת אומרת, קול התפילה צריך להיות בימים אלו, והעצת היעוצה להשלים את התיקון היא התחזקות בלימודי תורה, בשיעורים הקבועים מדי יום בכל מקום. יש כח בלימוד התורה לכפר כ"שעירים" המכפרים ביום הכיפורים. שנאמר: "כשעירים עלי דשא" מה שעירים הללו באים על חטאות ומכפרים, כך דברי תורה מכפרים על עבירות. עוד נהגו להתענות כל יום שני וחמישי מעלות השחר 6:11 בבוקר עד 5:00 בערב, אחר השקיעה כשלושים דקות, הזמן לקבל התעניות בתפילת המנחה, ערב התעניות, בברכת "שמע קולנו" או בסוף העמידה אם שכח ויאמר: "הריני מקבל תענית למחר בלי נדר" וקבלה זו מרשה לו לומר "עננו" ביום התענית. ואם לא קיבל,

ברבם רבי רפאל, שהוא ידאג למחסורם מקופת הצדקה אשר אוסף תמיד. ובאותה שנה, קופת הצדקה של רבי רפאל הית ריקה, ולא נותרה בה אפילו פרוטה אחת. אבל רבי רפאל צפה בקוצר רוח, אולי יופיע בימים אלו אחד מן השד"רים שנשלחו לגולה לגבות צדקה. אך תוחלתו של רבי רפאל נכזבה, אף שליח לא הגיע. הוא ניסה לתלות תקוה במכתבי הבקשה, שאותם הריץ לארצות הגולה, אך קשיי הנסיעה נתנו את אותותיהם גם כאן, ואף תשובה לא הגיעה לפניותיו. שבת הגדול כבר עבר, ליל בדיקת חמץ התקרב, והישועה עדיין לא הגיעה. וכאשר כלו כל הקיצין, הלך רבי רפאל וטבל עצמו במקוה טהרה, ונכנס לחדרו המיוחד בבית הדין, בעומדו על סף הדלת צוה לשמשו: בעת שאני שוהה בחדרי, אל תכניס אלי אף אדם, ואפילו חשוב ביותר. אם יבוא איזה אדם וירצה לשוחח עמי, תגיד לו שימתין עד צאתי מן החדר. הרב נכנס אל חדרו וסגר אחריו את הדלת. המשמש אשר הכיר בקדושתו של רבו ידע כי יש דברים בגו ומלפנים, ובוודאי עד לחג יהיה רבי רפאל לאל ידו לספק לכל הנצרכים צרכי החג בכבוד.

סיפור:

ביום שני, 29 בספטמבר, התייצבו אלפי יהודים עם נשיהם, זקניהם וטפיהם ברחוב העיר הגדולה על יד בית הקברות היהודי. והרחוב גודר מכל צדדיו בתיל של ברזל, תחת שמירה של שוטרים וחיילים גרמנים כובשים ולצידם שומרים רוסים אשר עבדו עמהם ביד אחת. וכשנתמלא המקום, באו הנאצים ולקחו בכל פעם קבוצה קטנה של יהודים, והעבירו קדימה לצד בית הקברות. אז קולות ירי נשמעו מרחוק, והאנשים החלו להבין מה מתרחש באמת. אך מי שרצה לחזור, כעת כבר היה מאוחר מדי. האנשים השומרים לא אפשרו יציאה חזרה מבעד לשערים למי שמסמכיו לא זיהו אותו כיהודי, אבל היו שואלים אותו אתה יהודי? אם השיב כן, היו משאירים אותו עם שאר היהודים. המצב היה מפחיד עד מאוד, יהודים תמימים אומללים עומדים בתור, מוקפים בשומרים חמושים וממתנינים למותם. קבוצות בנות עשרה אנשים הובלו בכל פעם מראש התור דרך מסדרון של שתי שורות חיילים נאצים

יתענה אבל לא יאמר "עננו" ביום התענית. ועוד צריך לקיים הדברים האלו בכל יכולתו והם: 1 - לחזור בתשובה. 2 - ללמוד תורה. 3 - לקרוא תהלים בכל יום ככל יכולתו. 4 - יזהר בנטילת ידיים כהלכתה. 5 - להאכיל עניים. 6 - לאכול משירי המוציא. 7 - זהירות בברכת המזון ובשאר הברכות. 8 - עניית אמן בכוונה. 9 - זהירות מלדבר בשעת התפילה שכל המדבר בחזרה ובקדיש ובקריאת ספר תורה דומה לעוון שכבת זרע לבטלה. 10 - יכוון בק"ש ובקריאה טובה מילה במילה. 11 - טבילה במקווה. 12 - לחזר להיות סנדק. 13 - לעלות לס"ת ולקרוא לחזן. 14 - אמירת "ברוך שמי" בשעת קריאת ספר תורה. 15 - ליתן צדקה בכל יום. 16 - שמירת עונג שבת. 17 - לכבד התורה ולומדיה. 18 - להתפלל בכוונה בבכי וצעקה. 19 - ללמוד משניות. 20 - להזיע בעשיית המצווה. 21 - זהירות במים אחרונים ומיד לברך ברכת המזון. 22 - להיות מעשרה הראשונים בבית הכנסת. 23 - זהירות בתפילין. 24 - להסתכל בתורה כשעולה לספר תורה, וכשמראין לקהל. 25 - לטרוח לעשות שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו. 26 - חינוך בניו לעבודת ה'. 27 - לשמח חתן וכלה. 28 - להחזיר אחרים בתשובה. 29 - להשלים מאה ברכות בכל יום. 30 - להתרחק מתחבולות ומרמאויות. 31 - שלא לדבר לשון הרע. 32 - ללמד סניגוריא על ישראל. 33 - ק"ש שעל המיטה. 34 - יזהר בסעודה שלישית וסעודה רביעית. 35 - וימים אלו ה"שובבים" מסייעים לאדם לשוב ולהתקדש, והיא העבודה הרצויה לפני ה'. ונקראים ימי רצון, כי בימים אלו התביעה הרבה יותר גדולה משאר ימות השנה, כי אותן נשמות שהיו במצרים נתקנו על ידי שעבוד בחומר ולבנים, ובכל עבודה קשה, עד שנזדקקו והיו ראויים לקבלת התורה על הר סיני ולגילוי השכינה. וצריך לשמור את השבתות האלו בקדושה מלאה וימי השובבים מסוגלים לתיקון הפגמים לאיש ואשה, ולחתן וכלה, לבחורים, ומוחקים כל העוונות שעשו וה' יזכה אותנו אמן.

הראשון לציון: רבי רפאל מאיר

1801-1893

תושבי ירושלים מכינים לחג הפסח לכל צרכיו, אבל העניים מהם, היה לבם בטוח

אשר הכו אותם באכזריות באלות של ברזל. עד שהגיעו לאזור, ושם נצטוו להתפשט מבגדיהם ולהתייצב על שפת הגיא שחפרו היהודים בידם.

דינים:

1 - מי שעומד באמצע תפלת שמונה עשרה, והגיעו הקהל לאמירת הקדושה בחזרת התפלה, עליו לעצור ולהקשיב לחזן לכל נוסח הקדושה, ולכוין לצאת ידי חובה על ידי החזן. וכל זה אם החזן יודע ההלכה להוציא חובת אחרים, והוא חזן קבוע, ואם החזן אינו בקיא בהלכה ואינו קבוע ומסתמא לא מכוון להוציא חובת אחרים, אז העומד בתפלה ימשיך בתפילתו ולא ימתין לשמוע את החזן בשעת קריאת הקדושה. עוד אם החזן לא נשמע קולו בשעת הקדושה, לא ימתין לו אלא ימשיך המתפלל בתפילתו.

2 - המלביש בנו בר מצוה התפילין, יאמר האב: ברוך שפטרנו מעונשו של זה: ולא יאחר מלומר אותה יותר משלושה ימים כשהגיע בנו לבר מצוה. ויש אומרים יכול לומר אותה תוך שלושים יום.

3 - גם על בת שהגיעה לגיל בת מצוה, חייב אביה לומר: ברוך שפטרנו מעונשה של זו.

4 - אם אין האב מצוי לברך, חייב הסבא לברך.

5 - ראוי לכל אדם שלפני שמברך ינקה את ידיו מלכלוך המאכל כגון שמן ודבש, או שאכל דבר מטוגן, ונתלכלכו ידיו, ועליו ליטול ידיו בלי ברכה, או יקנחם במטפחת, כדי שיאמר הברכה בנקיות.

התורמים לעלון זה:

האדון אלפונס קבאני ואשתו הגברת גולדה ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים מזל טוב להאדון אלבירט ג'מאל ואשתו הגברת דינה להנכדה החדשה גולדה ומברוק אמון. *** האדון יוסף ישי ואשתו הגברת סוזיט ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים מזל טוב להאדון חוטר ישי בהנכד החדש יוסף וגם להרב רחמים חבר והאדון דוד ישי ואשתו הגברת רינה בהנכדה החדשה רינה וגם מזל טוב להאדון ג'ווי דוד בווביה ואשתו הגברת רחל בהנולד החדש ומברוק אמון. *** האדון דוד ניסני ואשתו הגברת זיווה ובניה לברכה ולהצלחה ולבריאות אמון. *** הגברת סלמה פלאח ובניה לברכה ולהצלחה אמון. ***

משפחת חסבאני לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"י אדונתם אמם רחל בת שרה ע"ה אמון. *** האדון עובדיה נחום ואשתו הגברת סבאח ובניהם לברכה ולהצלחה ומזל טוב בהנכד החדש ומברוק אמון. *** האדון אליכס בלאס ואשתו הגברת סטיללה ובניהם לברכה ולהצלחה ולרפואה שלמה ובריאות איתנה אמון. *** הגברת בירטא מלבסאטי ואחיה האדונים עובדיה - יצחק - מוריס - אלי - נתן - סילי - ליזיט - ליליאן - קלודי לברכה ולהצלחה ולע"י אביהם המנוח אברהם נוסיר בן סבכיה ע"ה אמון. *** האדון ויקטור גנדי הכהן ובניו האחים המבורכים הנרי - פרידי - ביללה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"י אדונתם אמם נדיה בת ויקטוריה ע"ה אמון. *** האדון ליון פרחי ואשתו הגברת איווה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"י רחל סיתהון בת בהייה ע"ה אמון. *** העסקן הציבורי האדון איזק ג'רדיה ואחיותיו לאה - בהייה - שרה - טוניה וכל משפחותיהם לברכה ולהצלחה ולע"י אמו ג'מיליה בת בהייה ע"ה אמון. *** האחים המבורכים דיבו - מארק - סמי - טוניה - קיטי - לינה - נדיה למשפחת כפיץ לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"י אדונתם אמם אולגא בת זקיה ע"ה אמון. *** האדון איזק ענביה ובניו לברכה ולהצלחה ולע"י אדונתם אמם איווה עיישה בת ליזה ע"ה אמון. *** משפחת כפיץ לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"י אחיהם המנוח משה בן רחל ע"ה אמון.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$2,000.
ההוצאות הסתכמו לסך של \$1,350
ותזכו למצוות אמון.

מאז השקת האתר החדש שלנו באפריל 2020,
מספר המבקרים הגיע ל- 70,900,
גידול של 900 מבקרים מהשבוע שעבר.

www.BethYosef.com